

κλέφτης

κλέφτης κ. **κλέφτρης, ο**, πλ. **κλέφτες** κ. **κλέφτηδες** κ. **κλέφτρηδες** κ. **κλεφταραίοι, οι**, θηλ. **κλέφτρα** κ. **κλεφτρού, η**, ουσ. [αρχ. κλέπτης], ο κλέφτης. **1.** αυτός που εισπράττει, που κερδίζει με δόλιο τρόπο περισσότερο από όσα πρέπει: «μην πας να ψωνίσεις απ' το τάδε μαγαζί γιατί, αυτός που το 'χει, είναι μεγάλος κλέφτης». **2.** ανυπότακτος Έλληνας, που ζούσε στα βουνά και πολεμούσε τους Τούρκους κατά την περίοδο της τουρκοκρατίας. (Δημοτικό τραγούδι: *μαύρη ζωή που κάνουμε εμείς οι μαύροι κλέφτες! Ποτέ μας δεν αλλάζουμε και δεν ασπροφορούμε ολημερίς στον πόλεμο, τη νύχτα караούλι*). **3α.** ειδική συσκευή η οποία συνδεδεμένη κατάλληλα στο κοντέρ του αυτοκινήτου δείχνει λιγότερη ταχύτητα από την πραγματική: «η τροχαία ανακάλυψε τον κλέφτη που ήταν συνδεδεμένος με το κοντέρ του αυτοκινήτου και παρέπεμψε τον παραβάτη στο αυτόφωρο». **β.** ειδική συσκευή που χρησιμοποιείται από τους οινοπαραγωγούς για να παίρνουν μικρή ποσότητα κρασιού από το βαρέλι, όταν θέλουν να ελέγξουν την ποιότητά του, την πορεία της ωρίμανσής του: «κάθε τόσο έβαζε τον κλέφτη στο βαρέλι κι έπαιρνε μια μικρή ποσότητα κρασιού και το δοκίμαζε με προσοχή». Αίνιγμα: *κλειδώνω μανταλώνω τον κλέφτη βρίσκω μέσα*, η σωστή απάντηση είναι ο ήλιος. Υποκορ. **κλεφτάκος** κ. **κλεφτράκος, ο**. Μεγεθ. **κλεφταράς** κ. **κλεφταρού** κ. **κλέφταρος, ο** (βλ. λ.).

- άπιαστος κλέφτης, καθάριος νοικοκύρης, βλ. λ. [νοικοκύρης](#).

- είναι ο κλέφτης (η κλέφτρα) της καρδιάς μου, βλ. λ. [καρδιά](#).

- κάτω οι κλέφτες! απειλητική έκφραση που ακούμε συνήθως να απευθύνεται σε πολιτικούς, όταν ρητορεύουν·

- **κλέφτες κι αστυνόμοι**, παιδικό παιχνίδι που παιζόταν στο ύπαιθρο (Λαϊκό τραγούδι: *παίζαν οι μικρότεροι κλέφτες κι αστυνόμους* κι ήταν αρχηγός η Αργυρώ. Και φωτιές ανάβαμε στους απάνω δρόμους τ' Άι Γιάννη ήτανε θαρρώ).

- *μια του κλέφτη, δυο του κλέφτη*, (τρεις και η κακή του μέρα) ή *μια του κλέφτη, δυο του κλέφτη*, (τρεις και την κακή του μέρα), αυτός που κάνει απατεωνιές ή παρανομίες δεν αργεί να αποκαλυφτεί, να πιαστεί, για να λογοδοτήσει και τελικά να τιμωρηθεί. (Λαϊκό τραγούδι: *μια του κλέφτη, δυο του κλέφτη* θα σε πιάσω πού θα πας και τι έχω να σε κάνω μην το συζητάς).

- ο Θεός αγαπάει τον κλέφτη, αγαπάει όμως και το νοικοκύρη, βλ. λ. [Θεός](#).

- ο ψεύτης και ο κλέφτης τον πρώτο χρόνο χαίρονται, βλ. λ. [ψεύτης](#).

- *σαν κλέφτης ή σαν τον κλέφτη*, χωρίς να γίνει αντιληπτός, χωρίς να τον πάρει κανένας είδηση: «ήρθε σαν κλέφτης, πήρε ό,τι του χρειαζόταν κι έφυγε || την ώρα που οι άλλοι κουβέντιαζαν καθισμένοι στο σαλόνι, αυτός έβαλε το παλτό του κι έφυγε σαν τον κλέφτη»· βλ. και φρ. στα κλεφτά, λ. κλεφτά.

- *στον κλέφτη το σπίτι, κλέφτες δεν πατούν*, οι απατεώνες ή οι άνθρωποι που συνηθίζουν να παρατυπούν δε βλάπτονται μεταξύ τους, έχουν αλληλεγγύη: «τα ίδια κουμάσια είναι κι οι δυο τους κι αλληλοϋποστηρίζονται γιατί, στον κλέφτη το σπίτι, κλέφτες δεν πατούν». Συνών. *κόρακας κοράκου μάτι δε βγάζει*.

- *φωνάζει ο κλέφτης να φοβηθεί ο νοικοκύρης*, φωνάζει εκείνος που έχει άδικο και εμφανίζεται ως θύμα σε βάρος εκείνου που έχει δίκαιο: «εμ έβαλε χέρι στο ταμείο, εμ φωνάζει και μ' απειλεί. Φωνάζει ο κλέφτης να φοβηθεί ο νοικοκύρης δηλαδή, κατάλαβες;».